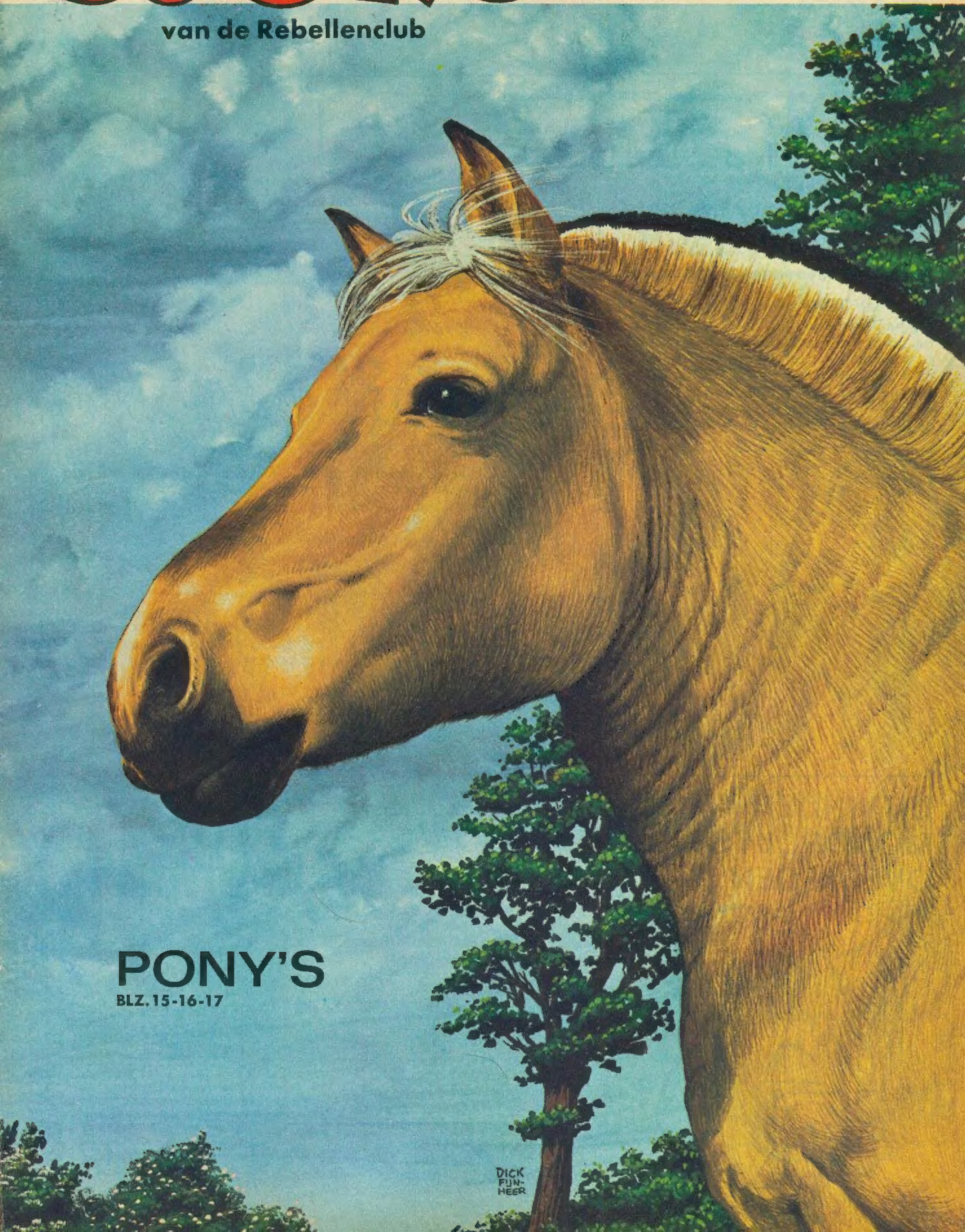
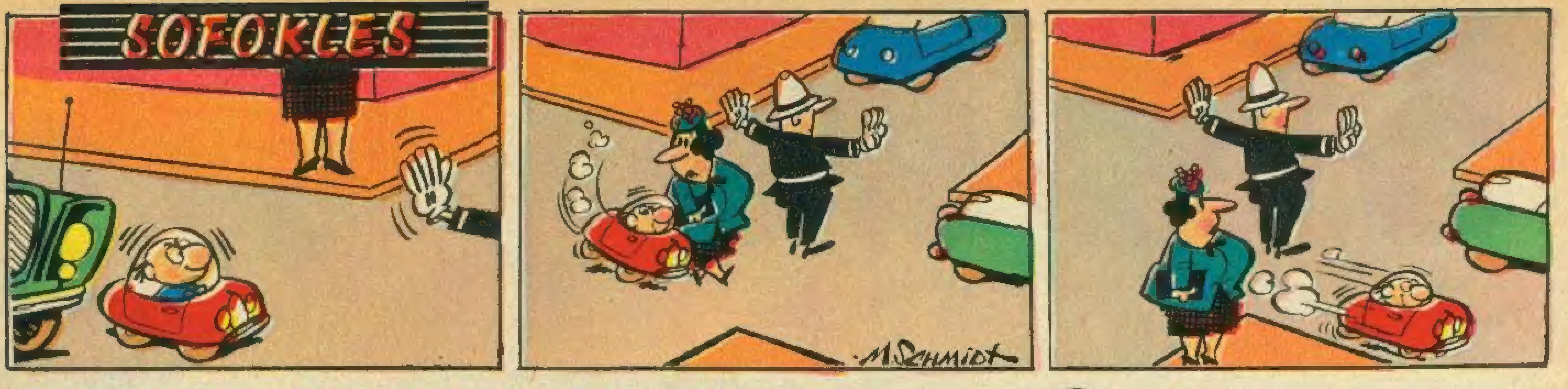
SJORS
van de Rebellenclub
25 NOVEMBER 1967
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 47

PONY'S

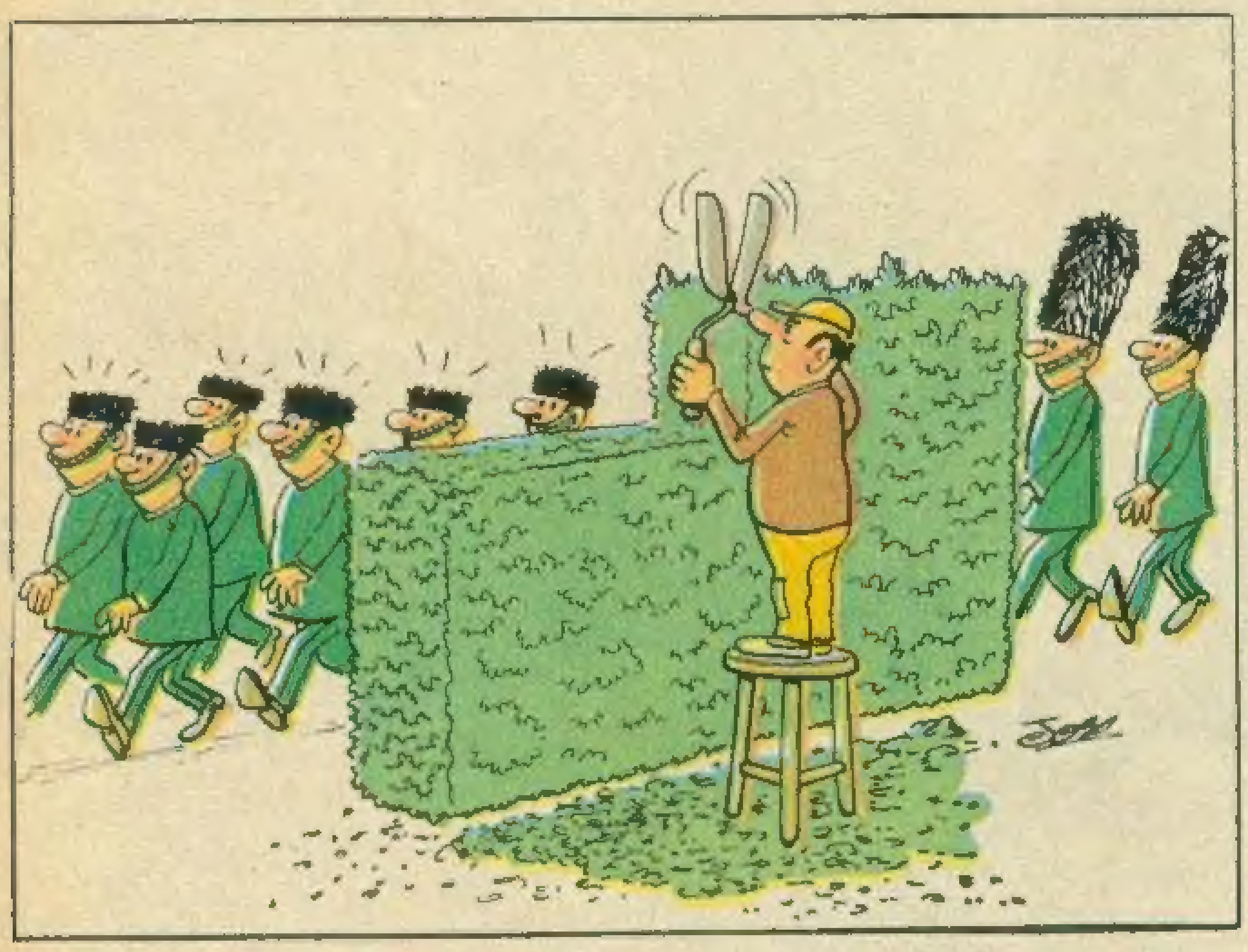
BLZ. 15-16-17

VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Op het eerste gezicht zou je het niet zeggen, maar met de pony op onze voorplaat is iets bijzonders aan de hand. Dat bijzondere zit hem in de naam, want deze Fjordenhengst heet... SJORS! Hij is het eigendom van de heer G. Harbers in het Brabantse Oostelbeers en zijn portret dient deze week als inleiding tot onze reportage over pony's op de bladzijden 15/16/17.

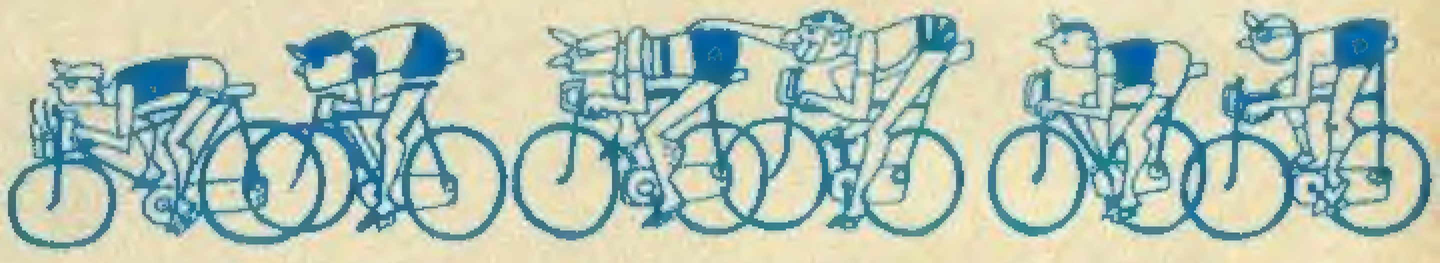

WIELRENNEN

Ik vind dat Frans van Orsouw uit Sjors nummer 38 groot gelijk heeft. Kunt u niet wat meer aandacht besteden aan wielrennen? Ik ben benieuwd. *Loek Voncken, Voerendaal*

We doen er meteen iets aan, Loek. Zie bladzijde 26.

ZONDE

Sjors is een heel fijn blad. Ik lees het al lang, maar ik vind het eeuwig zonde dat *Tiger Joe* en *Bill Bluffer* eruit zijn. Kunt u daar niet wat aan doen? *Menno Sluzewski, Eindhoven*

Helaas niet, Menno. De avonturen van beide stripfiguren zijn afgelopen.

ONZIN VAN KEES

Wat Kees de Hartog zegt in nummer 40 is onzin. Beatgroepen moeten in elk blad staan, anders is het geen goed blad (voor jongeren). En Kees praat over provo's en nozems die in Sjors zouden hebben gestaan. Dat is helemaal niet waar. Zolang ik Sjors lees hebben er nog nooit provo's of nozems in gestaan! *Jan de Boer, Enkhuizen*

SPREUK VAN DE WEEK

Sjors is een spetter! *Thea Ladomen, Utrecht*

UITVINDER MONOPOLYSPEL OVERLEDEN

Korte tijd geleden is in de Amerikaanse stad Otsville de heer Charles B. Darrow overleden. Hij was drieënzeventig jaar oud. Charles Darrow is over de hele wereld beroemd geworden als uitvinder van het monopoly, een spel voor jong en oud, dat hij in de crisisjaren vóór de tweede wereldoorlog heeft verzonnen. In die tijd werd de halve wereld geteisterd door werkloosheid en Darrow wilde met dit spel de mensen iets geven om hun vele vrije tijd te verdrijven. Het spel sloeg geweldig aan, bleef ook na die grauwe crisisjaren in trek en wordt nog altijd met vuur en overgave gespeeld. Darrow heeft aan het spel een boel geld verdiend, zoveel zelfs dat hij op drieënveertigjarige leeftijd stil kon gaan leven. Een jaar of vijf voor zijn dood heeft hij eens gezegd dat het monopoly hem ruim een miljoen dollar had opgeleverd.

FLITS

Beste mensen, deze „Flits"-hoek is een nieuw bedenksel van de redactie. 't Zal mij benieuwen of het leuk wordt!

DE NIEUWE Plezier met SJORS IS UIT

Een kostelijk jeugdboek vol strips, verhalen, spelletjes, knutseltips, puzzels en grappen. 160 pagina's dik.

speciale prijs voor abonnees F. 3.65

WINKELPRIJS F.4.55 PRIJS VOOR BELGIË 50 FR.

VERKRIJGBAAR
Bij de plaatselijke bezorger van dit blad. Door overschrijving van f 3.65 op gironr. 9229 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: PLEZIER MET SJORS nr. 8. Bij uw boekhandelaar. Winkelprijs: f 4.55.

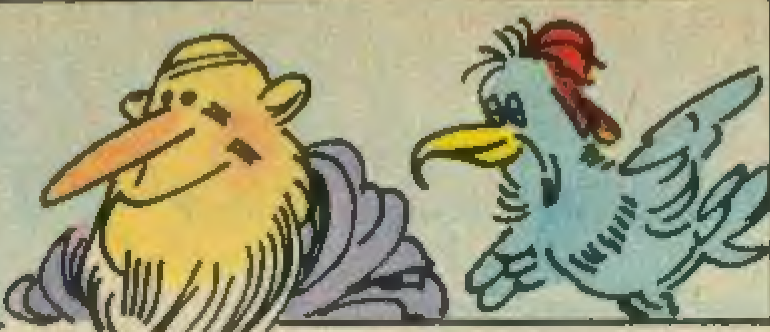
BELGIË: 50 Fr. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij de N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Postrekening 834.05.

Kara Ben Nemsi
DOOR dr. KARL MAY
DE HELD UIT DE WOESTIJN
LATEN WE GAAN ZITTEN, WANT WE HEBBEN NOG HET EEN EN ANDER TE BESPREKEN. LAAT DAT GEWEER MAAR ZAKKEN, HALEF. IK RED ME WEL.
WAT MIJ BETREFT, IK HEB NIETS MET U TE BESPREKEN!
ONDERWEG HEB IK EEN DODE MAN GEVONDEN. IK BEN ER ZEKER VAN DAT JIJ HEM HEBT GEDOOD EN DAT JE DE ARMENIËR BENT DIE DOOR DE POLITIE IN BLIDA WORDT GEZOCHT!
EN JIJ BENT OOK DE MAN DIE DE DODE VAN ALLES HEEFT BEROOFD.
HAD IK HEM DAN ALLES MOETEN LATEN HOUDEN?
NEE, WANT UITEINDELIJK KOMT HET TOCH BIJ MIJ TERECHT!
BIJ U TERECHT? HOE DAT ZO?
DE MAN DIE JE GEDOOD HEBT WAS EEN GIAUR, EEN ONGELOVIGE NET ALS IK. DAAROM ZAL IK HEM WREKEN!
HET EENVOUDIGSTE ZOU ZIJN ALS IK JE NU HIER IN DE WOESTIJN ZONDER MEER ZOU DODEN. IK WIL DAT JE ME ALLES GEEFT WAT JE DE DODE HEBT AFGENOMEN!
HEB NIET HET LEF OOK MAAR IETS VAN MIJN BUIT AAN TE RAKEN!
AKKOORD, MAAR ZORG DAT JE WEGKOMT. IK ZOU VAN MENING KUNNEN VERANDEREN EN JE JE GERECHTE STRAF GEVEN.
GOED, NEEM DIE ROMMEL MAAR. IK HOU ALLEEN HET GELD.
DE BANDIETEN VERTREKKEN SNEL.
REKEN EROP DAT WE ELKAAR NOG WELEENS ZULLEN TERUGZIEN!

NEEM ME NIET KWALIJK, SIDI, MAAR IK VIND U NOG DOMMER DAN EEN STRUISVOGEL! HOE KON U DAT NOU DOEN?
!
VIND JE ME WERKELIJK DOM, HALEF? EN WAAROM, ALS IK VRAGEN MAG?
WAAROM LIET U DIE SCHURKEN ZO MAAR GAAN? BIJ MIJ ZOUDEN ZE DIE KANS NIET GEKREGEN HEBBEN!
WIE ZEGT DAT ZE NIET GESTRAFT ZULLEN WORDEN VOOR HUN MISDAAD?
KIJK EENS HOE VER ZE AL WEG ZIJN! ZE ZULLEN GEMAKKELIJK ONTSNAPPEN EN ONVINDBAAR BLIJVEN IN DE WOESTIJN!
UIT HUN SPOREN MAAK IK OP DAT ZE NAAR SEDDADA GAAN. KOM MEE, DAN GAAN WE KIJKEN OF DAT KLOPT.
ZWIJGEND GAAN DE MANNEN DE STEILE HELLING OP.
ZIET U WEL? ZE GAAN NIET NAAR SEDDADA, MAAR VERDER DE WOESTIJN IN!
IK VERWED ER MIJN HOOFD ONDER DAT ZE WÉL NAAR SEDDADA ZULLEN GAAN, ZODRA ZE UIT ONS GEZICHT VERDWENEN ZIJN!
ENIGE UREN LATER...
KIJK, HALEF, WAT HEB IK JE GEZEGD? HERKEN JE DAT SPOOR?
ALLAH ZIJ GELOOFD, SIDI. U HEBT GELIJK GEHAD. ZE ZIJN OP WEG NAAR SEDDADA!
KORTE TIJD LATER...
KIJK, SIDI! DAAR LIGT SEDDADA!

Tribunzio EN
STILTE! EN ALLEMAAL IN HET GELID!
OPGELET, IK GA NU PROBEREN HET LUIK TE OPENEN!
TOEN IK OP DE HOOFDMANNEN-CURSUS WAS, NOEMDEN ZE MIJ TRIBUNZIO DE STERKE!
MAAR BOVEN OP HETZELFDE LUIK...
BOOGSCHUTTERS KLAAR?
GOED RICHTEN, HOOR!
GRRR!
EEN...
TWEE...
GELUKT! IK BEN NOG EVEN STERK ALS VROEGER!
VOORUIT, MANNEN, VOLG MIJ!
VAL DE BARBAREN AAN! VOORWAARTS!
WAT... WAT IS ER GEBEURD?
KWEENIE, SIRE.
ENTERHAKEN GEREEDHOUDEN! ENTER DAT SCHIP!
S.P.Q.R.
47

ZIJN MANNEN

Tribunzio, die met zijn groep gevangengenomen is door koning Bragavonta, besluit bij de nadering van een Romeins vlooteskader tot actie over te gaan.

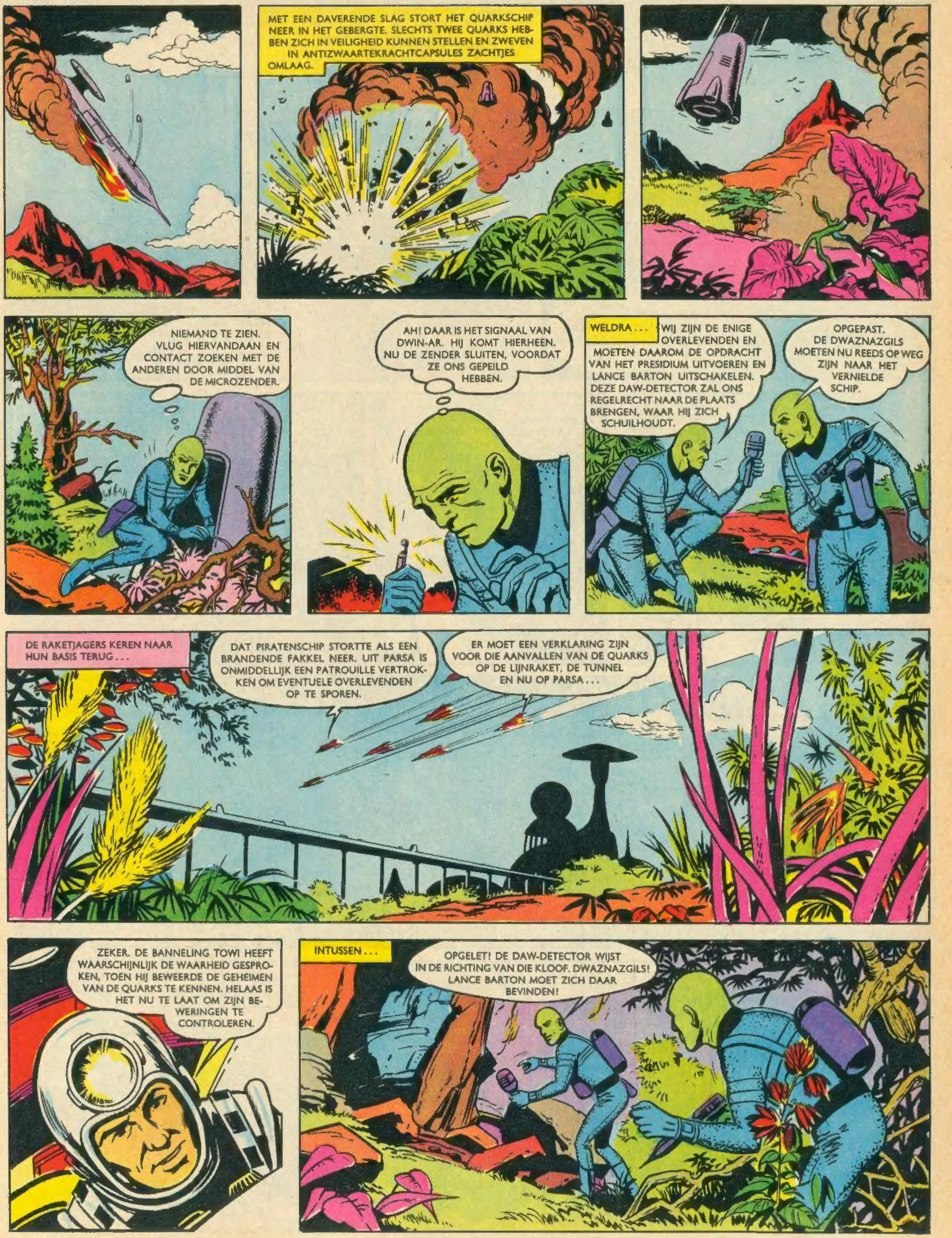
LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:

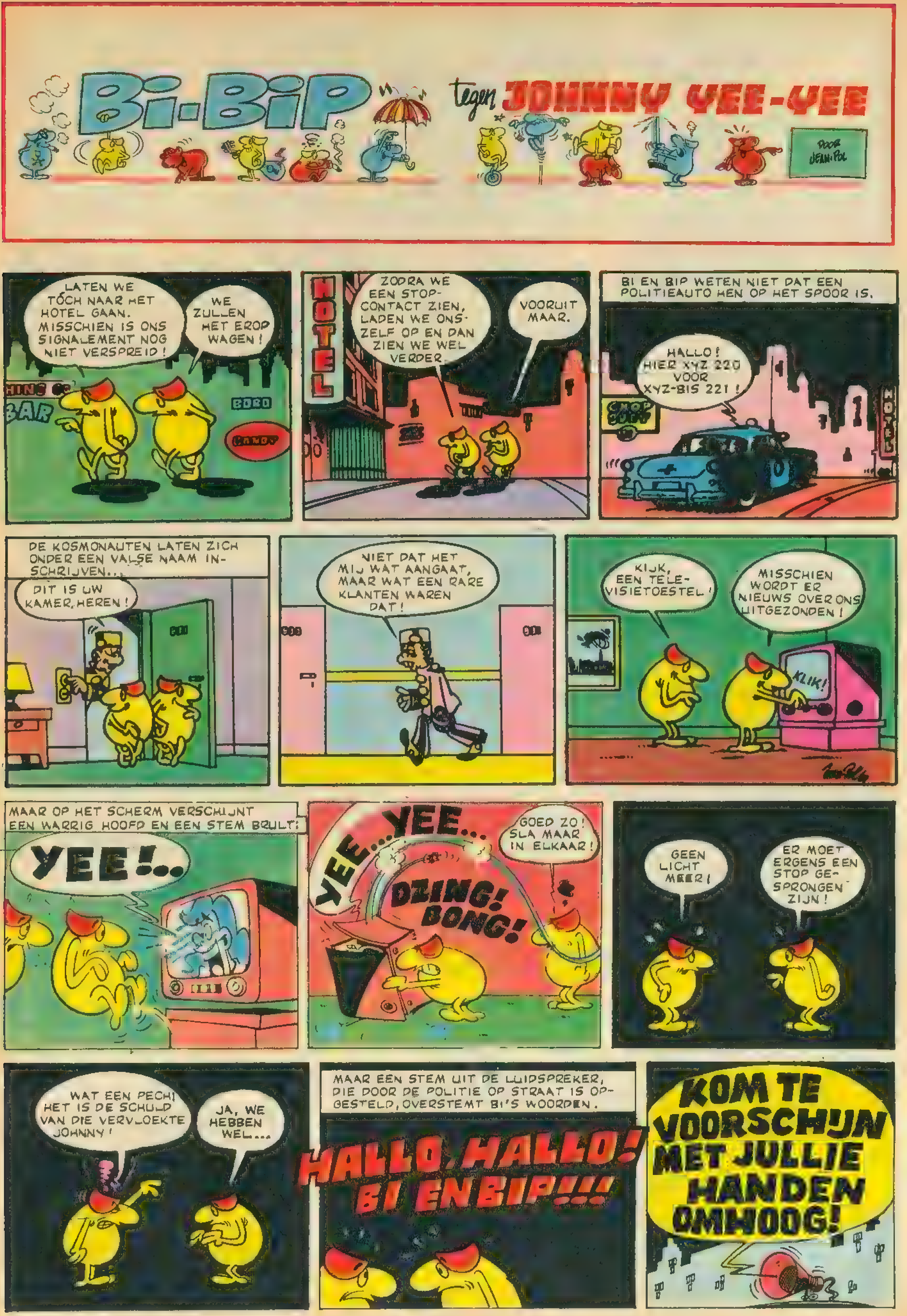

ARTHUR
ER IS GEEN TWIJFEL MOGELIJK. HECTOR EN D. TEKTIEF ZIJN VERDWENEN VAN HET EILAND WAAR ZIJ ZO RUSTIG EEN DUTJE LAGEN TE DOEN.
MAAR ALS DIE VOETSPOREN NIET VAN HEN ZIJN, ZIJN ZE TOCH WEL VAN IETS ANDERS.
KOM NOU, PROFESSOR, U MOET MIJ KENNEN. BEKIJK ME EENS GOED VAN OPZIJ. IDEE ?
MMMMJA ! NU HERINNER IK ME HET WEER.
JIJ BENT BARBER ZWARTSIK. JE ZAT NAAST ME IN DE BANK OP HET LYCEUM.
AH, ZIE JE WEL. WE WAREN WEL NIET VAN DIE HELE DIKKE VRIENDEN...
DAT MOET ZEVENENVEERTIG JAAR GELEDEN ZIJN. JE BAARD IS VERANDERD.
ACH, JA, GEEN TIJD OM TE SCHEREN. JE WEET HOE DAT GAAT ALS JE BEZIG BENT.
MAAR AL MET AL IS HET ME NOG NIET DUIDELIJK WAAROM IK BIJ JE MOEST KOMEN.
IK WAS BANG DAT JE HET TE DRUK ZOU HEBBEN MET JE WERK.
HM ! IK ZIE DAT JE NOG STEEDS GEINTERESSEERD BENT IN DE TECHNIEK...
OLIE
LEUK, DAT ZO'N KLEINIGHEID JE AL DADELIJK OPGEVALLEN IS. IK HEB HIER INDERDAAD EEN PAAR APPARATEN STAAN VAN EEN ZELDZAME PERFECTIE.
EN IK ZIE DAT JE ALLE APPARATUUR OP DIT EILAND ONDERGRONDS HEBT AANGEBRACHT.
IK BEN BLIJ DAT JE EEN MEESTERWERK OP ZIJN JUISTE WAARDE WEET TE SCHATTEN.
LATEN WE NU EENS EEN KIJKJE GAAN NEMEN BIJ DE BELANGRIJKSTE MACHINERIEËN. WIL JE PLAATS NEMEN IN MIJN LOOPAUTO ?
!!
929-1

EN DE RADDRAAIERS

DE AVONTUREN VAN
Jan en Julie en Pelorus Jack
TERWIJL JAN EN JULIE OP WEG ZIJN NAAR HUN OUDERS IN NIEUW-ZEELAND, LAAT JAN OVERBOORD. HIJ WORDT GERED DOOR DE DOLFIJN PELORUS JACK. NA EEN HEVIG GEVECHT MET EEN HAAI IS HET SCHIP UIT HET ZICHT VERDWENEN. JACK BRENGT JAN NAAR EEN KLEIN EILAND
IK KOM VAN MIJN LEVENSDAGEN NIET ZONDER KLEERSCHEUREN LANGS DIE KLIPPEN
HEE, WAT KRIJGEN WE NOU? WAT MANKEERT JOU OPEENS?
WAT BEN JE VAN PLAN? WIL JE ME SOMS VERDRINKEN? TOE, HOU OP!
JACK ZWIEPT JAN MET ZIJN STERKE STAART IN EEN WIJDE BOOG DOOR DE LUCHT.
HELP!
MET EEN GROTE PLONS BELANDT HIJ IN HET RUSTIGE WATER ACHTER DE KLIPPEN
HEE, HET IS HIER HELEMAAL NIET DIEP. PELORUS JACK IS TOCH SLIMMER DAN IK DACHT.
IK GA GAUW OP VERKENNING UIT, VOORDAT HET DONKER WORDT.
HALLO! HALLO! IS DAAR IEMAND?!

HET ZIET ER HIER NIET ZO GASTVRIJ UIT. ALLEEN MAAR OERWOUD EN NOG EENS OERWOUD..
IK ZAL NOG MAAR EENS ROEPEN..
MAAR DAN
EEN REUSACHTIGE GEDAANTE DOEMT UIT HET OERWOUD OP.
NIET SCHREEUWEN, ANDERS HOREN ZE JE. WEES MAAR NIET BANG. BIJ MIJ BEN JE VEILIG.
MAAR... WAT... WIE BENT U? HOE...?
SSST! GA MEE. WE MOETEN HIER ZO GAUW MOGELIJK VANDAAN ZIEN TE KOMEN ANDERS ZITTEN ZE ONS ZO OP DE HIELEN
DIT EILAND WORDT BEWOOND DOOR DE WATCHITI'S, DIE ME PROBEREN TE PAKKEN TE KRIJGEN.
KOM, JONGEN, DAN KUN JE EEN HAPJE MEE-ETEN.
IK HEET WILLY HASSE. IK BEN ONSCHULDIG VEROORDEELD TOT DWANGARBEID IN DE TROPEN. TIJDENS DE REIS SPRONG IK OVERBOORD EN VERBORG ME OP DIT EILAND.
DAN VERTELT JAN ZIJN VERHAAL.
ZO, DAN DELEN WE NU DUS HETZELFDE LOT. MAAR WE REDDEN ONS WEL MET ZIJN TWEETJES. WIE WEET, KOMT DIE DOLFIJN VAN ONS NOG EENS TERUG OM JE HIERUIT TE REDDEN.
ZOLANG WE IN DEZE GROT BLIJVEN, ZIJN WE VEILIG. DE WATCHITI'S KOMEN NOOIT OP DIT GEDEELTE VAN HET EILAND.

Bi-Bip
tegen JOHNNY YEE-YEE
DOOR JEAN-POL
LATEN WE TOCH NAAR HET HOTEL GAAN. MISSCHIEN IS ONS SIGNALEMENT NOG NIET VERSPREID!
WE ZULLEN HET EROP WAGEN!
HOTEL
ZODRA WE EEN STOP-CONTACT ZIEN, LADEN WE ONS-ZELF OP EN DAN ZIEN WE WEL VERDER.
VOORUIT MAAR.
BI EN BIP WETEN NIET DAT EEN POLITIEAUTO HEN OP HET SPOOR IS.
HALLO! HIER XYZ 220 VOOR XYZ-BIS 221!
DE KOSMONAUTEN LATEN ZICH ONDER EEN VALSE NAAM IN-SCHRIJVEN...
DIT IS UW KAMER, HEREN!
NIET DAT HET MIJ WAT AANGAAT, MAAR WAT EEN RARE KLANTEN WAREN DAT!
KIJK, EEN TELE-VISIETOESTEL!
MISSCHIEN WORDT ER NIEUWS OVER ONS UITGEZONDEN!
KLIK!
MAAR OP HET SCHERM VERSCHIJNT EEN WARRIG HOOFD EN EEN STEM BRULT:
YEE!..
YEE...YEE...
GOED ZO! SLA MAAR IN ELKAAR!
DZING! BONG!
GEEN LICHT MEER!
ER MOET ERGENS EEN STOP GE-SPRONGEN ZIJN!
WAT EEN PECH! HET IS DE SCHULD VAN DIE VERVLOEKTE JOHNNY!
JA, WE HEBBEN WEL...
MAAR EEN STEM UIT DE LUIDSPREKER, DIE DOOR DE POLITIE OP STRAAT IS OP-GESTELD, OVERSTEMT BI'S WOORDEN.
HALLO, HALLO! BI EN BIP!!!
KOM TE VOORSCHIJN MET JULLIE HANDEN OMHOOG!

PONY'S

Pony's en kleine paardjes, die in vroeger eeuwen door de mensen met minachting werden bekeken, genieten op het ogenblik een geweldige populariteit. Ponyrijscholen en -clubs rijzen als paddestoelen uit de grond en menigeen heeft zelf zo'n beestje op stal staan. Pony's zijn in verhouding tot paarden tamelijk gemakkelijk in onderhoud en voeding en ze vertonen doorgaans minder kuren, maar het is natuurlijk duidelijk dat je pas aan de aanschaf en verzorging van een pony toe bent, als je over dit onderwerp een paar goede boeken hebt bestudeerd en je uitgebreid hebt laten voorlichten door deskundigen.

Pony's behoren tot de familie van de paarden (eenhoevigen) en hebben hun naam in Engeland gekregen, waar men ook de officiële grens tussen paarden en pony's heeft getrokken: alle paarden die kleiner zijn dan 1,473 meter (schofthoogte), heten pony's. De naam pony komt misschien van het Keltische *ponaidh*, dat klein paard betekent.

Pony's houden van gezelschap. Deze Shetlander kon zo gauw geen soortgenoot vinden, maar wist er raad op!

Pony's zijn in onze streken niet inheems, wel in Engeland (het belangrijkste ponyland van Europa), de Scandinavische landen, de Balkan en Azië. De bekendste Engelse ponyrassen zijn genoemd naar de streek van herkomst. Het zijn: Dales, Dartmoor, Exmoor, Fell, Highland, New-Forest, Shetland, Welsh, Connemara (Iers) en Lundy. Deze laatste pony's leven op het eilandje Lundy in het Kanaal van Bristol voor de Britse westkust; ze stammen af van de New-Forestpony's. De bekendste niet-Engelse ponyrassen zijn: IJslander, Fjordenpaard (Noorwegen), Haflinger (uit Zuid-Tirol), Gotlander (van het Zweedse eiland Gotland), Barthais (uit Les Landes, Frankrijk) en Dülmener (van het Duitse natuurreservaat Merfelder Bruch bij Dülmen).

Nog een paar algemene opmerkingen over pony's: de dieren zijn doorgaans op vijfjarige leeftijd volwassen. Ze kunnen met weinig en sober voedsel toe en eten (als gevolg van de vorm van hun kaken en tanden) zonder moeite harde planten (heide enzovoort). In de zomer verzamelen ze reservevoedsel voor de winter in de vorm van een vetlaag onder de pels. Ze kunnen 's winters buiten bivakkeren; hun grootste vijand is niet koude, maar vocht. Pony's zijn kuddedieren, dat wil zeggen dat ze erg van gezelschap houden. Op deze en de volgende bladzijden kun je een aantal van de bekendste pony's bewonderen. Voor de liefhebbers een mooie gelegenheid om hun kamer met een ponyplaat te versieren.

VERKLARING VAN DE CIJFERS

1 *Fjordenpaard.*
2 *Dülmener.*
3 *Shetlander.*
4 *IJslander.*
5 *Haflinger.*

Pony's

SJORS

Dronken gevoerde Indianen hebben de pelsjager Lasker beroofd en vermoord. Een van de daders heeft Brett te pakken gekregen. Hij gaat naar fort Vincennes om hem af te leveren en de gouverneur te spreken.

BESTEMMING

ONBEKEND
ALS WE GEEN TEGENMAATREGELEN NEMEN, WORDT HET LEVEN HIER RISKANT EN MISSCHIEN ZELFS ONMOGELIJK VOOR ONS.
KALM AAN WAT, MACDONALD. IK GELOOF, DAT JIJ DE ZAKEN VEEL TE SOMBER INZIET. ALS WIJ TOT EEN VERGELIJK KUNNEN KOMEN MET DE INDIANEN, WORDEN DEZE GEBIEDEN OPGELEGD VOOR KOLONISATIE EN DAN KEREN VREDE EN RUST WEER.
MAAR BENT U DAN NIET TE OVERTUIGEN ?...
ACH, WIE DAN LEEFT, WIE DAN ZORGT. IK HEB WEL ANDERE DINGEN AAN MIJN HOOFD.
BRETT GEEFT HET OP.
DIE „HOUTEN KOP" WIL NIET NAAR JE LUISTEREN, HÈ. ARME LASKER...
HEE, JIM BADGER, BILL EN SMITH ! HOE GAAT HET MET JULLIE, JONGENS ?
ALS IK HET EERDER GEWETEN HAD, DAT JE NAAR HEM TOE ZOU GAAN, HAD IK JE GEWAARSCHUWD.
HET IS TIJD VERKNOEIEN OM MET HARRISON TE PRATEN. HIJ KENT DIT GEBIED NIET EN NOG MINDER DE INDIANEN.
© I. F. S.
DAT ZULLEN WE WEL MERKEN.
ALS GENERAAL IS HIJ NIET SLECHT, MAAR JE KUNT NIET OP HEM VERTROUWEN OM TWEE GOEDE REDENEN...
WELKE ?
HIJ IS EERZUCHTIG EN MEN ZEGT DAT HIJ DOOR INTRIGANTEN AAN DIT BAANTJE GEKOMEN IS.
MISSCHIEN KLETSPRAAT, MAAR WAAR ROOK IS, IS OOK VUUR.
DAT ZOU EEN ERNSTIGE AANKLACHT ZIJN, MAAR ALS HET WAAR IS, WIE ZIJN DAN DIE KNOEIERS ?
OM TE BEGINNEN... KIJK DAAR EENS ! ZIJ EN GENERAAL HARRISON ZIJN DE ALLERBESTE VRIENDEN. MOET IK JE NOG MEER VERTELLEN, BRETT ?
PROBEER EENS, VRIENDEN HET BESTE VUURWATER VAN OHIO TEGEN DE LAAGSTE PRIJS !
EINDE EERSTE DEEL.

De schatten van de farao

„Khonsoe! Sabni!" riep hij en rende naar hen toe.

KORTE INHOUD: Kamosi uit Boebastis bezoekt in Thebe zijn broer Raneb, die dienst doet bij de schutters van farao Hatsjepsoet. Er zijn diefstallen gepleegd in de graftombe van farao Thotmes buiten de stad en men ziet Raneb voor de dader aan. Hij wordt gearresteerd. In de Straat van de goudsmeden redt Kamosi het leven van het meisje Neferoe. Hij komt in het huis van haar ouders en maakt kennis met haar broer Baki. De drie kinderen besluiten samen te proberen de dieven te ontmaskeren en Ranebs onschuld te bewijzen.

HOOFDSTUK V
DE WINKEL VAN SEKMEN

Al heel vroeg de volgende ochtend verlieten de twee jongens samen het huis. Baki was op weg naar school en Kamosi wilde opnieuw proberen werk te krijgen in de Straat van de goudsmeden.

„Als ik weer naar huis ga, zal ik even bij de winkel langskomen," be-

DOOR JANET NEAVLES

ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN

loofde Baki. „En nu moet ik deze kant op. Veel geluk, Kamosi. Tot ziens."

Kamosi keek hem even na en dacht: Wat een aardige mensen zijn dat toch bij wie ik terecht ben gekomen! Wat een geluksvogel was hij eigenlijk, dat hij zo gauw zulke goede vrienden had gevonden. Toen moest hij weer aan Sabni en Khonsoe denken. Hij had nog steeds geen boodschap naar de twee schutters gestuurd om ze te vertellen dat alles met hem in orde was.

Hij besloot dat hij maar het best zelf even naar het paleis kon gaan. Het zou niet veel tijd kosten. Bovendien was het mogelijk dat ze nieuws over Raneb zouden hebben.

Nadat hij een paar keer een verkeerde weg was ingeslagen, kwam Kamosi eindelijk bij het paleis aan. Hij bleef bij de hoofdpoort staan en vroeg aan de wacht de weg.

„Khonsoe? Sabni?" herhaalde de soldaat. „Laat me eens even zien... Ik denk dat ze op het ogenblik dienst hebben. Je kunt ze vinden bij de westelijke poort."

„Dank u wel," zei Kamosi en hij haastte zich over het paleisterrein.

Het zonlicht schitterde in een vijver met blauwe lotusbloemen. Precies achter deze vijver zag Kamosi een poort, waarbij twee schutters op en neer liepen. Toen Kamosi nog iets dichterbij kwam, herkende hij in de twee wachten de vrienden van zijn broer.

„Khonsoe! Sabni!" riep hij en rende meteen naar hen toe. „Ik ben het, Kamosi!"

De twee schutters draaiden zich om en staarden hem aan.

„Kamosi!" riep Sabni en hij liep met uitgestrekte handen op hem af. Er hing een vage geur van marjolein om hem heen en Kamosi glimlachte, omdat het de opmerking van Raneb over Sabni's voorliefde voor tuinkruiden bij hem in herinnering bracht.

„Waar kom je vandaan?" vroeg Sabni. „Khonsoe en ik begrepen niet waar je gebleven kon zijn. We veronderstelden dat je besloten had terug te gaan naar Boebastis."

„Nee," antwoordde Kamosi, „ik ga nog niet terug naar huis. Ik logeer op het ogenblik bij vrienden."

Khonsoe keek hem aan. Zijn gezicht stond ernstig. „Ik wist niet dat je vrienden had in Thebe," zei hij. Die opmerking klonk als een vraag en de jongen vond dat hij een bevredigend antwoord moest geven.

„Ik heb zeer goede vrienden hier," verklaarde hij. „Ik logeer bij ze.

Amosi is een koninklijke klerk en hij heeft een zoon en een dochter van mijn leeftijd."

„O ja?" zei Khonsoe. „Ik kan me niet herinneren dat Raneb ooit over ze heeft gesproken."

„Daar kwam ik eigenlijk voor," ging Kamosi haastig verder. „Raneb! Hebben jullie hem gezien? Is er nieuws over hem?"

„Zijn zaak zal de dag na het feest van Amon voorkomen," zei Sabni.

„Dat weet ik al," antwoordde Kamosi. „Dat heeft Amosi mij gisteren al verteld. Maar hebben jullie mijn broer gezien?"

Sabni schudde zijn hoofd en maakte met zijn handen een hulpeloos gebaar. „Hij mag geen bezoek hebben. Hoe zouden we dan iets van hem weten?"

„Dus jullie weten niet of hij aan de autoriteiten heeft verteld wat hij weet?"

Sabni haalde zijn schouders op. „Wat zou hij ze kunnen vertellen? Hij weet niets." Opeens kwam er een scherpe blik in zijn bruine ogen en hij keek de jongen strak aan. „Of weet hij soms iets? Wát zou hij ze dan verteld kunnen hebben?"

„Ik vroeg me af of hij ze verteld heeft van de Nubiër."

„De Nubiër?"

Er heerste een ogenblik een doodse stilte, waarin Sabni naar de jongen staarde. Khonsoes ogen kregen weer een waakzame uitdrukking.

„Wat bedoel je eigenlijk met die Nubiër?" vroeg hij.

Kamosi vertelde dat Raneb een glimp had opgevangen van een van de mannen die hem hadden aangevallen bij de graftombe, en dat hij later diezelfde man had gezien in de Straat van de goudsmeden, waar hij een winkel was binnengegaan.

„Die man heet Wah en hij werkt voor Sekmen, de goudsmid," eindigde Kamosi.

„Dat is belangwekkend," zei Sabni.

„Ja, dat is het inderdaad," stemde Khonsoe in. „Erg belangwekkend." Hij keek Kamosi scherp aan toen hij vroeg: „Wat was je van plan hieraan te doen?"

„Ik vroeg me alleen maar af of Raneb het aan de autoriteiten verteld zal hebben," antwoordde hij. „Als dit zo is, zullen ze zeker een onderzoek instellen."

„Ja, ik veronderstel ook dat ze dat zullen doen," zei Sabni. Hij glimlachte plotseling tegen Kamosi en sloeg hem op de schouder. „Wel, misschien zal je broer dan toch nog vrijkomen. Ik zou me dus maar niet te veel zorgen meer maken."

Kamosi knikte. „Nu moet ik gaan," zei hij. „Maar ik kom nog weleens bij jullie langs." Hij wuifde naar hen en ging de poort door. Hij liep zo snel hij kon. De twee schutters zagen hem verdwijnen, voordat zij gelegenheid hadden gekregen om te vragen waar hij heen ging.

„Hee, wacht eens even!" riep Sabni hem achterna, maar Kamosi deed net of hij niets hoorde en legde er nog een schepje op. Onderweg moest hij een keer de weg vragen aan een houtskoolverkoper, maar daarna lukte het hem zonder verdere hulp de Straat van de goudsmeden te vinden.

Toen hij de straat had bereikt en de zaak van Sekmen zag, begon zijn hart onstuimig te kloppen. Hij was een beetje bang om er binnen te gaan. Maar het moest toch gebeuren. En hij zat bovendien krap in zijn tijd. Iedere druppel van de waterklok bracht het voorkomen van Ranebs zaak dichterbij.

Kamosi haalde even diep adem en rechtte moedig zijn rug. Toen, met zijn kin in de lucht en met zijn handen tot vuisten gebald, zo stevig, dat zijn nagels hard in zijn handpalmen drukten, liep hij de winkel binnen.

Sekmen kwam naar hem toe. Hij vertrok zijn gezicht tot een grimas, die hij zelf zeker voor een glimlach hield. „Wat kan ik voor je doen?" vroeg hij met een droge, schorre stem.

Baki had gelijk, dacht Kamosi. Met al die rimpels in zijn gezicht, die ogen met wallen eronder, die akelige grimas die alle tanden ontblootte, leek hij inderdaad op een krokodil, die op zijn prooi lag te loeren.

Dit was geen prettige, bemoedigende gedachte. Even aarzelde de jongen. „Ik zoek werk," zei hij tenslotte. „Hebt u misschien iemand nodig? Een jongen die boodschappen voor u doet, de winkel aanveegt of het vuur verzorgt?"

„Nee," zei Sekmau, terwijl hij zich omdraaide „,ik heb niemand nodig. Ik heb al een knecht." Hij liep naar het andere eind van de winkel, waar Kamosi de Nubiër Wah ontdekte, die bij een ketel bezig was welke boven een vuur hing.

Een straatjongen, in lompen gehuld, kwam naar binnen. „Sekmen?" vroeg hij. „Ik heb een boodschap voor Sekmen. Is dit zijn winkel?"

Kamosi knikte zwijgend en wees naar de andere kant van de winkel. Het schoffie liep naar achteren en Kamosi hoorde hem tegen de eigenaar spreken.

„Ik heb een boodschap voor u, meneer. Een heel belangrijke."

Sekmen nam de boodschap aan en las hem snel. Toen wenkte hij Wah. De twee begonnen druk met elkaar te fluisteren.

Kamosi spitste zijn oren, toen hij opeens de naam Raneb opving. Voorzichtig sloop hij iets dichter naar de mannen toe. Ze hadden hem gelukkig niet in de gaten. Toen hoorde hij Sekmen zeggen: „Hij heeft het misschien aan de autoriteiten verteld."

De winkelier en zijn Nubische knecht keken elkaar even zwijgend aan en toen zei Sekmen: „Het lijkt me het beste dat jij naar Belzars huis gaat. Vertel hem wat er is gebeurd en blijf daar tot ik een boodschap stuur dat het gevaar geweken is. Dan kun je hier weer terugkomen."

Wah knikte en haastte zich de winkel uit. Kamosi keek hem na. Belzar? Wie zou Belzar zijn? Zou hij Wah achternagaan om te zien waar hij heen moest?

„Hee, jongen," schreeuwde Sekmen. Meteen greep hij Kamosi bij de arm. „Zeg, jongen, zou je dat baantje waar je om vroeg, nog willen hebben?" zei hij met zijn krassende stem.

Kamosi knikte beduusd. Het duurde even voordat hij kon antwoorden: „O ja, meneer, heel graag."

„Goed dan, jongen. Ik neem je aan. Er is namelijk zo juist iets vervelends gebeurd. Mijn knecht moest me opeens in de steek laten wegens familieomstandigheden. Dat is heel erg voor mij. Nu zit ik opeens zonder hulp en dat nog wel juist voor het feest van Amon. Ik wil jou in dienst nemen tot hij weer terug is. Je krijgt hier je middageten en ook je avondeten. Maar je kunt hier niet slapen. Je moet zelf maar voor slaapgelegenheid zorgen."

Kamosi knikte. Hij was heel tevreden met de gang van zaken.

„Hoe heet je, jongen?"

„Kamosi, meneer."

Sekmen keek hem onderzoekend aan met zijn kleine krokodilleogen. „Kun je lezen en schrijven?"

Kamosi aarzelde een ogenblik. Hij was inderdaad sinds zijn zevende jaar op school geweest en hij kon zowel de moeilijke hiëroglyfen als het wat eenvoudiger hiëratisch schrift lezen en schrijven en hij kon ook sommen maken. Maar zou het wel in zijn voordeel zijn als hij hem dit vertelde? Zou hij niet veel grotere kansen hebben achter allerlei dingen te komen als de winkelier dacht dat hij niet kon lezen en schrijven?

De leugen werd hem echter bespaard, want de winkelier legde zijn aarzeling uit als schaamte over het feit dat hij niets had geleerd. „Nou, het is al goed, hoor," zei hij tevreden. „Je zult het hier toch niet nodig hebben. Om het vuur te verzorgen of om boodschappen voor mij te doen hoef je niet te kunnen lezen en schrijven. Kom nu maar eens even met me mee, dan zal ik je laten zien wat je moet doen."

De jongen volgde Sekmen naar de andere kant van de winkel. Daar wees de man naar de ketel met goud, die boven het vuur hing.

„Je voornaamste taak zal zijn het vuur aan te houden," zei hij. Hij pakte een blaaspijp en toonde Kamosi hoe hij het vuur aan moest wakkeren door in de pijp te blazen. Toen gaf hij de blaaspijp aan Kamosi en nam zelf een hamer, waarmee hij zijn werk voortzette. Kamosi zag hoe hij een blad goud omtoverde tot een mooie armband.

De ochtend ging langzaam voorbij. Kamosi blies en blies in het vuur, tot hij het gevoel kreeg dat zijn longen zouden barsten. Er kwamen verscheidene mensen in de winkel, maar voor

„Sekmen?" zei de soldaat op plechtige toon.

De Schatten van de Farao

zover de jongen kon nagaan, waren het allemaal gewone klanten, die iets kwamen kopen.

Omstreeks het middaguur stuurde Sekmen Kamosi naar het eethuisje op de hoek om brood en kaas te kopen voor hun middagmaal. Toen Kamosi uit het eethuisje kwam, hoorde hij roepen.

„Kamosi, hee, wacht eens even!"

Kamosi draaide zich om en daar zag hij Baki, die op hem af rende. Het gezicht van zijn vriend stond opgewonden en nieuwsgierig.

„Hoe is het gegaan?" vroeg Baki ademloos toen hij bij zijn nieuwe vriend aankwam. „Ik kwam je juist opzoeken. Heb je de baan gekregen?"

Kamosi knikte. „Ja, hoor, ik heb de baan. Ik kreeg hem eerst niet, maar toen gebeurde er iets." Kamosi vertelde Baki over het joch dat een boodschap was komen brengen, en dat Sekmen daarna Wah had weggestuurd om zich te verbergen.

„Hij moest naar het huis van iemand die Belzar heet," zei hij. „Heb jij ooit van ene Belzar gehoord?"

„Nee," antwoordde Baki, nadat hij even had nagedacht. „Belzar. . . die naam klinkt Babylonisch. Misschien is het wel dezelfde man die ik gisteren zag en die ik ben gevolgd. Als dat zo is, zijn we weer een stapje verder. Dan weten we waar Wah zich verbergt. Ik ben die man immers helemaal tot zijn huis gevolgd."

Kamosi keek zijn vriend geestdriftig aan. „Je kunt dat huis toch wel terugvinden, hè?"

Baki knikte. „Natuurlijk." Zijn pientere ogen straalden. „Laten we erheen gaan, Kamosi, en proberen erachter te komen of Wah daar is."

„Dat zou een goed plan zijn," zei Kamosi, „als ik zou kunnen. De moeilijkheid is dat ik nu niet weg kan. Ik moet in die winkel werken tot een uur na zonsondergang."

„Nou, dan gaan we toch als de winkel gesloten is! Luister, Kamosi, ik zal hier op de hoek op je wachten, een uur nadat de zon onder is. Het zal misschien niet zo gemakkelijk voor me zijn ons huis te verlaten, maar ik krijg het wel voor elkaar. Wacht dus op me." Opeens keek Baki ernstig. „Wie zou dat joch met die boodschap eigenlijk gestuurd hebben?"

„Daar heb ik ook al mijn hoofd over gebroken," antwoordde Kamosi. „Het ziet ernaar uit dat de autoriteiten gelijk hebben. Er moet iemand in het paleis zijn, die betrokken is bij de diefstallen. Iemand die weet dat Raneb misschien iets vertelt over Wah. Dat hij Wah heeft gezien."

„Kan je broer het dan aan iemand anders hebben verteld?"

„Dat denk ik niet, want hij zag die Nubiër pas toen hij die middag naar de kade ging om mij af te halen. Hij werd diezelfde avond gearresteerd." Kamosi schudde zijn hoofd. „En nu moet ik vlug teruggaan, Baki. Sekmen zal niet begrijpen waar ik zo lang blijf."

„Ja, ga maar gauw!" Baki wuifde met zijn hand. „We zien elkaar dus vanavond, hè?"

Kamosi liep snel terug naar de winkel. Sekmen gaf hem een standje, omdat hij zo lang was weggebleven, en toen zette hij hem weer aan het werk bij het vuur.

In de loop van de middag kwamen twee soldaten de winkel binnen. Kamosi keek op. Zijn hart begon meteen onstuimig te kloppen. Hij zag direct aan hun ernstige gezichten dat ze niet de winkel binnen waren gekomen om naar een of ander sieraad te kijken.

„Sekmen?" zei de een op plechtige toon. Toen de winkelier knikte en bij wijze van glimlach zijn lelijke tanden ontblootte, ging de soldaat afgebeten verder: „We willen u enige vragen stellen over een zekere Nubiër, genaamd Wah. We hebben gehoord dat hij bij u werkt. Is hij hier op het ogenblik?"

„Wah?" herhaalde Sekmen. Hij maakte een hulpeloos gebaar met zijn armen en trok zijn schouders op. Op zijn gezicht lag een lelijke grijns. „Ja, die heeft voor mij gewerkt. Maar tot mijn spijt moet ik jullie meedelen dat de man verdwenen is. Het spijt me echt dat ik jullie niet kan helpen."

Kamosi hield zijn adem in. Sekmen keek de jongen even aan met een waarschuwende blik in zijn ogen. Toen wendde hij zich weer tot de soldaten. „Ik zal jullie graag alles over die man vertellen wat jullie willen weten," zei hij op zalvende toon. „Maar dan moeten jullie me even excuseren. Een van mijn klanten zit op een pakje te wachten. Het is erg dringend."

De soldaten knikten. Sekmen ging naar een tafel en pakte een armband. Hij deed er een verpakking omheen en gaf hem aan Kamosi. „Breng dit vlug naar het huis van mevrouw Nofrit in de Straat van de lotussen," zei hij. „Ze zit erop te wachten. Ik heb haar beloofd dat ik het haar vanmiddag zo vroeg mogelijk zou laten brengen."

Kamosi verliet de winkel met tegenzin. Hij begreep heel goed dat Sekmen hem alleen maar wegstuurde om vrij tegen de soldaten te kunnen praten en liegen.

De jongen rende zo hard hij kon in de hoop weer terug te zijn voordat de soldaten weg waren. Maar hij kende de straten van Thebe nog steeds niet goed en hij moest wel drie keer aan iemand de weg vragen voor hij eindelijk de Straat van de lotussen had gevonden. Daar bevestigde mevrouw Nofrit zijn vermoeden dat de boodschap alleen maar verzonnen was om hem weg te krijgen.

„Ach, is de armband al zo vlug klaar?" zei ze en er sprak verbazing uit haar zwartomrande ogen. „Er was werkelijk niet zo'n haast bij. Maar ik dank je wel."

Kamosi haastte zich terug naar de winkel, maar hij was te laat. Ze waren al verdwenen.

Het scheen dat Sekmen hun vragen bevredigend had beantwoord. Het gezicht van de winkelier stond opgewekt en hij neuriede een beetje toen hij zich over zijn aambeeld boog. De jongen vroeg zich af wat voor leugens de man wel verteld zou hebben.

Maar de middag had nog een verrassing in petto. Later op de dag, bijna tegen sluitingstijd, kwam Khonsoe de winkel in. Hij trok zijn wenkbrauwen even op toen hij Kamosi daar aan het werk zag, maar hij liet verder niet blijken dat hij hem kende.

De schutter wees een paar sieraden aan en vroeg Sekmen de prijzen, terwijl zijn pientere ogen zoekend door de winkel gleden. Zou hij zich afvragen waar Wah zou zijn? Zou hij willen controleren of alles precies zo was als Kamosi die ochtend had verteld? Waarom zou hij zijn gekomen?

De jongen verlangde er hevig naar even met hem te praten, maar er was geen gelegenheid. Sekmen was geen seconde uit de buurt. Na een poosje verliet Khonsoe de winkel zonder iets gekocht te hebben.

Toen het tijd was om te sluiten, stuurde Sekmen de jongen weer naar het eethuisje op de hoek. Hij moest nu brood en vis kopen. Nadat ze hadden gegeten, gaf Sekmen de jongen zijn instructies.

„Je moet nu de winkel schoonmaken. Daarna ben je klaar voor vandaag. Maar ik wil dat je hier weer terug bent zodra het licht is. Dan moet je de zaak openen. Heb je me begrepen?"

Kamosi haastte zich met het schoonmaken van de winkel, terwijl Sekmen toekeek. Toen hij klaar was, liep hij snel naar de hoek waar Baki op hem zou wachten. *Wordt vervolgd*

DINKIE
DOOR CAROL VOGES
EINDELIJK KOMT HET VASTELAND IN ZICHT...
WRROEMMM
O, WAT VRESELIJK! EEN INVASIE VAN MAAN-MANNETJES!
INTUSSEN OP HET HOOFDBUREAU VAN POLITIE...
COMMISSARIS, EEN OGENBLIK! ER IS EEN BELANGRIJK BERICHT BINNENGEKOMEN!
CIRKEL IN DE LUCHT ROND MET VALSEMUNTERSBENDE IN BALLON – STOP – WAAR KAN IK MET GESPUIS LANDEN? – STOP – LAAT GAUW IETS WETEN – STOP – LODEWIJK LOERUM.
KNAP WERK VAN DIE MAN! HIJ HEEFT HET TOCH MAAR GEFIKST!
LAAT DIE LOERUM WETEN DAT HIJ KAN LANDEN OP HET VLIEGVELD KEPPELBEEK. DE LUCHTMACHT, DIE DAAR GELEGERD IS, KAN ONS MOOI HELPEN. ZELF KOM IK AAN HET HOOFD VAN EEN COLONNE OVERVALWAGENS!
EVEN LATER...
JE HEBT HET GEHOORD, DINKIE! WE KUNNEN LANDEN OP KEPPELBEEK!
IK ZAL HET BERICHT DOORGEVEN AAN PROFESSOR PIECKER.
IK NEEM CONTACT OP MET DE COMMANDANT VAN KEPPELBEEK OM DE TAKEN TE VERDELEN!
VOOR DE BAKKER, BAAS!
VLIEGVELD KEPPELBEEK
HALLO, MENEER! BENT U DE COMMANDANT VAN DE BASIS KEPPELBEEK? IS ER AL NIEUWS OVER DE BALLON?
RUSTIG MAAR, COMMISSARIS! KIJK EENS WAT DAAR AANKOMT!
U EN UW MANNEN KRIJGEN WEL EVEN DE HANDEN VOL, MAAR DAT GESPUIS WORDT NETJES VERPAKT AAN U AFGELEVERD!
DIT IS EEN HOOGTEPUNT IN MIJN CARRIÈRE!

DE AVONTUREN VAN SUSAN
SUSAN IS ONTVOERD DOOR ZIGEUNERS, DIE EEN LOSPRIJS VOOR HAAR PROBEREN TE KRIJGEN. IN EEN VAN DE WOONWAGENS WEET ZE EEN GEWEER TE BEMACHTIGEN EN DWINGT DAARMEE DE BEWONERS NAAR BUITEN TE GAAN, WAAR EEN HEVIGE BUI IS LOSGEBROKEN.
BETER HIER IN DE REGEN DAN DAARBINNEN TE WORDEN BEDREIGD MET EEN GEWEER!
EEN GELUK DAT IK VROEGER HEB LEREN SCHIETEN, DUMPIE! NU KON IK HEN TENMINSTE IN BEDWANG HOUDEN!
MAAR HOE KOMEN WE MIDDEN IN DE NACHT EN MET ZULK WEER VEILIG TERUG IN HET HUIS VAN DE GRAVIN?
ASJEBLIEFT LAAT ONS BINNENKOMEN!
WE WORDEN ALLEMAAL ZIEK!
HATSJIE!!
ZIE JE WEL, HORTYSS IS AL VERKOUDEN!
WE BELOVEN DAT WE JE NIETS ZULLEN DOEN!
SUSAN LAAT HAAR GOEDE HART SPREKEN EN ZE VERGEET EEN OGENBLIK DE SITUATIE WAARIN ZE VERKEERT.
ALS JULLIE ME JE EREWOORD GEEFT DAT JE NIETS ZULT ONDERNEMEN, MOGEN JULLIE BINNENKOMEN!
DAT ZWEREN WE. WE ZULLEN JE NIETS DOEN. WE WILLEN ENKEL SCHUILEN VOOR HET NOODWEER!

SUSAN ONTGRENDELT DE DEUR EN DOET EEN STAP ACHTERUIT...
JULLIE GAAN ALLEMAAL IN DIE HOEK STAAN!
PAS OP, ZAS! ZE KAN GOED MET DAT GEWEER OVERWEG!
JA, JA!
ZODRA DE BUI OVER IS, LATEN JULLIE ME ONGEHINDERD VERTREKKEN MET MIJN PAARD EN MIJN HOND. IS DAT AKKOORD?
JA, NATUURLIJK, MEISJE!
INTUSSEN HEEFT LADJO HET KASTEEL VAN GRAVIN LUNDERWERGER BEREIKT...
NIEMAND MAG ME ZIEN. IK ZAL DE BRIEF ONDER DE DEUR DOOR SCHUIVEN.
OP DIE MANIER KRIJGT DE GRAVIN HEM ZEKER IN HANDEN.
MAAR OPEENS GAAT ER ERGENS LICHT AAN EN EEN STEM ROEPT:
WIE IS DAAR?
IK BEN ONTDEKT... IK BEN VERLOREN...
EN VOOR LADJO HET OP EEN LOPEN HEEFT KUNNEN ZETTEN...
JE BENT ERBIJ, LELIJKE DIEF! KOM HIER EN LAAT ME JE EENS BEKIJKEN!
JA... JA, MENEER.
ENKELE OGENBLIKKEN LATER IN HET KASTEEL...
JULLIE HEBBEN SUSAN DUS ONTVOERD? ZO, ZO, DAT IS WEER EENS WAT NIEUWS!
LUISTER, MEVROUW! ALS U MIJ LAAT GAAN, ZAL IK SUSAN HEELHUIDS BIJ U TERUGBRENGEN!
GEEN SPRAKE VAN! JE HEBT ME OP EEN GEWELDIG IDEE GEBRACHT! SUSAN ZAL HIER NIET MEER TERUGKOMEN!...
WAT IS DE GRAVIN VAN PLAN?

EDDY, DE WIELERPRINS

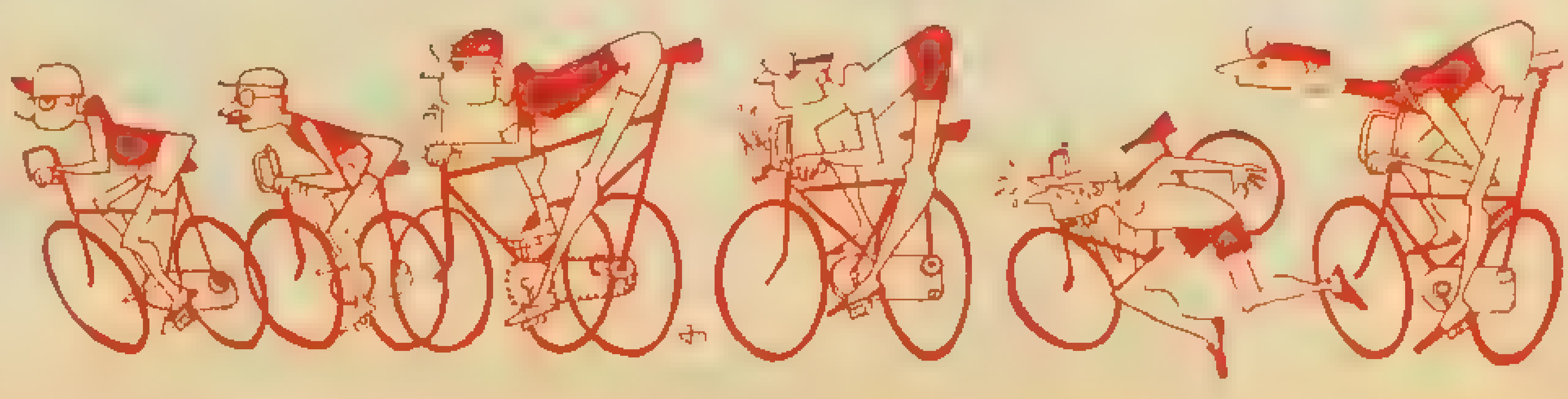
Eddy Merckx, de alom gevierde Belgische wielerprof, stamt uit de Brusselse voorstad Sint-Pieters-Woluwe, waar zijn ouders aan het Goudvinkenplein een kruidenierswinkel drijven. Eddy is tweeentwintig. Met Pasen 1963 hield hij op met leren (hij zat destijds op het gymnasium) en kondigde aan dat hij wielrenner wilde worden. Vader Jules Merckx had geen bezwaar en stak zijn zoon zonder mankeren in de benodigde spulletjes. Toen begon de snelle carrière van deze sterke Belg, die in de afgelopen zomer tot een onbetwist hoogtepunt kwam, toen Eddy in Heerlen vóór Janssen wereldkampioen op de weg bij de profs werd. Andere hoogtepunten waren zijn kampioenschap van België bij de nieuwelingen, zijn wereldtitel bij de amateurs, zijn zege in de rit Milaan-San Remo in '66 en '67 en dit jaar in de koers Gent-Wevelgem en in de Waalse Pijl.
Eddies kostje als profrenner is gekocht en zijn populariteit is enorm. Dat het fietsen hem geen windeieren heeft gelegd, bewijzen onder andere de dure Mercedes waarin hij zich van de ene koers naar de andere spoedt, en de cadeaus waarmee hij ouders, zus Micheline en broer Michel regelmatig bedenkt. Getrouwd is Eddie nog niet, wel verloofd; met de dochter van Lucien Accou, vroeger een vermaard Belgisch wielrenner.

Eddie met zijn ouders voor de winkel in Brussel.

Na zijn wereldkampioenschap bij de profs moet Eddie aan de lopende band handtekeningen uitdelen.

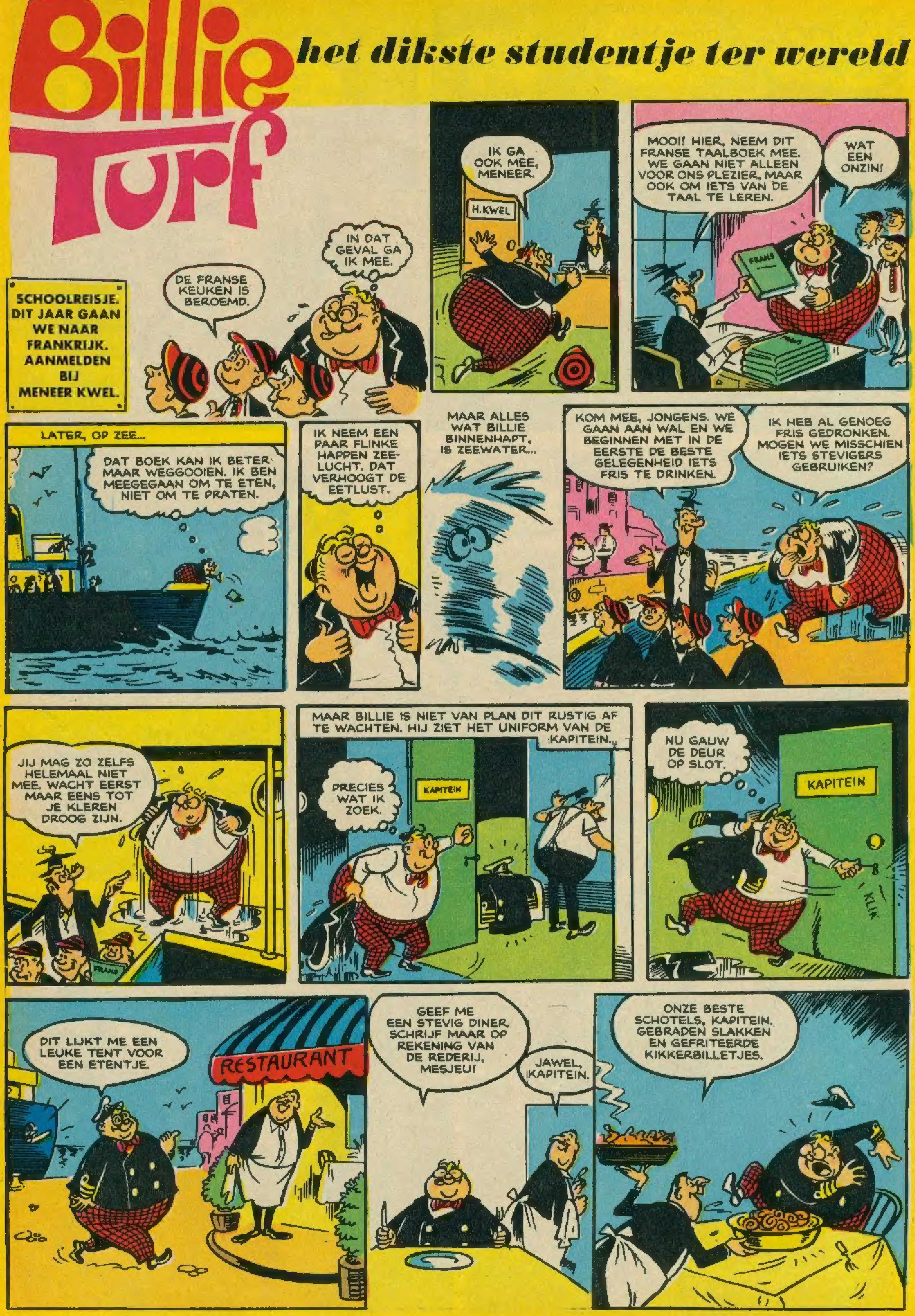
DE MAN VAN STAAL

RILLER EN SNELL HEBBEN DOKTER BAILEY HET GEHEIM VAN DE KRISTALLEN LUIPAARD' WETEN TE ONTFUTSELEN. DIT GEHEIM IS DE SLEUTEL TOT ONMETELIJKE SCHATTEN. TED EN KEN HEBBEN SAMEN MET ARCHIE DE ACHTERVOLGING INGEZET OM DE BOZE PLANNEN VAN DE BEIDE SCHURKEN, DIE GEHOLPEN WORDEN DOOR GUS, NET ZO'N ROBOT ALS ARCHIE, TE VERIJDELEN.

GUS STAAT VOOR NIETS. ALLES WAT ARCHIE KAN, KAN GUS BETER
MAAR ARCHIE ZIT INTUSSEN OOK NIET STIL.
WAT GA JE DOEN, ARCHIE? WE HEBBEN AL GENOEG MOEILIJKHEDEN
AAN DE VOET VAN DE BERG LIGT DE HAVEN.
DAAR LIGT LOKARI. ARCHIE HEEFT EEN IDEE.
DAT MOET WEL EEN GOED IDEE ZIJN. DIE AFSTAND LOPEN DUURT UREN.
RILLER EN SNELL ZIJN DAAR MET HUN AMFIBIEAUTO NATUURLIJK EERDER.
ARCHIE HAKT EEN PAAR BOMEN OM.
ARCHIE IS STERK. BUIGT BOMEN OM ALS IJZERDRAAD.
WAAR IS DAT GOED VOOR?
LAAT HEM MAAR BEGAAN, KEN.
EVEN LATER
ARCHIE MAAKT EEN BOBSLEE.
WE HEBBEN JE WEER EENS ONDERSCHAT.
GUS IS NIET DE ENIGE DIE IDEEËN HEEFT.
HOU JE GOED VAST. ARCHIE DUWT EN SPRINGT AAN BOORD.
IN VOLLE VAART VOORUIT!
DE LEVENSGEVAARLIJKE AFDALING IS BEGONNEN.
NEE MAAR! WAT GAAT DAAR NOU VOORBIJ?
DIT IS BOBSLEEËN IN DE BEKENDE ARCHIE-STIJL.

TOET! TOET! OPZIJ, ARCHIE KOMT ERAAN.
HELP! EEN MONSTER UIT DE BERGEN!
DAAR LIGT EEN SCHOENER. DIE MOET VAN RILLER EN SNELL ZIJN.
WELDRA IS DE HAVEN BEREIKT...
WE ZIJN ZE TE VLUG AF GEWEEST.
INDERDAAD. RILLER EN SNELL ZITTEN NOG STEEDS IN HUN AUTO...
WE ZIJN ER BIJNA. ZET ONS OP DE WEG, GUS.
IK MOET DENKEN AAN DIE ARME JONGENS IN DE BERGEN.
GUS DRAAGT AUTO AAN BOORD. WE KUNNEN VERTREKKEN.
HOE VLUGGER HOE BETER. WE MOETEN WEG ZIJN, VOORDAT ARCHIE EN ZIJN MAKKERS HIER ZIJN.
GUS LICHT HET ANKER.
WE ZIJN LOS. NOG NIETS TE ZIEN VAN TED EN KEN.
WE VAREN EN NIEMAND DIE ONS VOLGT.
OP WEG NAAR HET EILAND VAN DE KRISTALLEN LUIPAARD MET ZIJN ONMETELIJKE SCHATTEN. JE WEET DE KOERS, SNELL.
EN WIJ ALLEEN WETEN DE KOERS.
MAAR ONDERTUSSEN IN HET RUIM VAN DE SCHOENER...
ZIEZO, WE ZIJN OP WEG NAAR DE KRISTALLEN LUIPAARD... ALS VERSTEKELINGEN. WE LIGGEN EEN STAP VOOR OP RILLER EN SNELL.

Billie Turf
het dikste studentje ter wereld
SCHOOLREISJE. DIT JAAR GAAN WE NAAR FRANKRIJK. AANMELDEN BIJ MENEER KWEL.
DE FRANSE KEUKEN IS BEROEMD.
IN DAT GEVAL GA IK MEE.
IK GA OOK MEE, MENEER.
H. KWEL
MOOI! HIER, NEEM DIT FRANSE TAALBOEK MEE. WE GAAN NIET ALLEEN VOOR ONS PLEZIER, MAAR OOK OM IETS VAN DE TAAL TE LEREN.
WAT EEN ONZIN!
LATER, OP ZEE...
DAT BOEK KAN IK BETER MAAR WEGGOOIEN. IK BEN MEEGEGAAN OM TE ETEN, NIET OM TE PRATEN.
IK NEEM EEN PAAR FLINKE HAPPEN ZEE-LUCHT. DAT VERHOOGT DE EETLUST.
MAAR ALLES WAT BILLIE BINNENHAPT, IS ZEEWATER...
KOM MEE, JONGENS. WE GAAN AAN WAL EN WE BEGINNEN MET IN DE EERSTE DE BESTE GELEGENHEID IETS FRIS TE DRINKEN.
IK HEB AL GENOEG FRIS GEDRONKEN. MOGEN WE MISSCHIEN IETS STEVIGERS GEBRUIKEN?
JIJ MAG ZO ZELFS HELEMAAL NIET MEE. WACHT EERST MAAR EENS TOT JE KLEREN DROOG ZIJN.
MAAR BILLIE IS NIET VAN PLAN DIT RUSTIG AF TE WACHTEN. HIJ ZIET HET UNIFORM VAN DE KAPITEIN...
PRECIES WAT IK ZOEK.
KAPITEIN
NU GAUW DE DEUR OP SLOT.
KAPITEIN
KLIK
DIT LIJKT ME EEN LEUKE TENT VOOR EEN ETENTJE.
RESTAURANT
GEEF ME EEN STEVIG DINER. SCHRIJF MAAR OP REKENING VAN DE REDERIJ, MESJEU!
JAWEL, KAPITEIN.
ONZE BESTE SCHOTELS, KAPITEIN. GEBRADEN SLAKKEN EN GEFRITEERDE KIKKERBILLETJES.

KIKKERBILLETJES! BAH! MIJN MAAG GAAT GEWOON SPRINGEN VAN HET IDEE ALLEEN AL. IK ZOEK MAAR GAUW EEN ANDERE TENT OP, WAAR ZE FATSOENLIJK ETEN VERKOPEN.
DIE ZEEMAN IS NATUURLIJK MET EEN MASSA GELD OP ZAK AAN WAL GEGAAN.
WE GRIJPEN HEM!
PECH GEHAD. HIJ HAD NIETS BIJ ZICH.
GEBOEFTE, SCHURKEN, DIEVEN! IK LIJK NU WEL EEN BEDELAAR.
BILLIE HEEFT GELIJK. HIJ WORDT PROMPT AANGEZIEN VOOR EEN LANDLOPER EN KRIJGT EEN GRATIS MAALTIJD VOOR MISDEELDEN.
ARME MAN, KOM BINNEN EN EET MEE.
TJONGE, TJONGE, NOU BEN IK NIET ZO'N ARME MAN MEER.
MAAR DE KAPITEIN IS INMIDDELS UITGEBROKEN EN IS OP ZOEK NAAR BILLIE.
NOU HEB IK JE. JIJ HEBT MIJN JASJE GESTOLEN.
JE MAG HET TERUG HEBBEN. BEDANKT.
ZO, DAT HEEFT GESMAAKT, HÈ, JONGENS. OMDAT BILLIE AAN BOORD MOEST BLIJVEN, HEB IK MAAR WAT ROOMSOEZEN VOOR HEM GEKOCHT.
FRANSE PASTEI
OEI, DAAR HEB JE KWEL!
FLETSJ
IK HAD JE TOCH GEZEGD OP HET SCHIP TE BLIJVEN.
WE KUNNEN NIET UITVAREN, MENEER KWEL. ER HANGT EEN ZWARE MIST EN DE MISTHOORN IS DEFECT. ANDERE SCHEPEN KUNNEN ONS NIET HOREN.
O, IK ZAL WEL VOOR DIE MIST-HOORN ZORGEN, KAPITEIN.
AUW! AUW!
IK WOU DAT IK DAT TAALBOEK NOG HAD, DAN KON IK DAT IN MIJN BROEK STOPPEN!
DAT KUNNEN ZE OP MIJLEN AFSTAND HOREN.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 35 cent. f 4.55 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 45 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.